

פרוטוקול ישיבת נשיאות

14.6.17

משרדי ההתאחדות

שעת פתיחת הישיבה: 18:30

נוכחים:

רם שפע: יו"ר התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
ענבר הוכברג: סיו"ר התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
אלעד נחשון, יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה האקדמית תל אביב יפו
מאיה אלפי, יו"ר ועדת הביקורת אגודת הסטודנטים במכללה האקדמית תל אביב יפו
שלומי יחיאב יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטה העברית
אילייה חייט: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת אריאל
ניב אלטיט: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת פרס
הלל ביטון רוזן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת הדסה
מיראל בר עוז: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת לוינסקי
שי צ'רני: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת תל אביב
תום ברמן: יו"ר אגודת הסטודנטים במרכז הבינתחומי
אבי בוחבוט: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת קיי
דניאל תייר, יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת בר אילן
חן גרינברג: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת ספיר
אורית קופרמן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת גליל מערבי
עדן מרין: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת דוד ילין
אורי אלדר: יו"ר אגודת הסטודנטים בקריה האקדמית אונו
דניאל אלטמן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת שנקר
אלון יומטוביאן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכון לב
אופיר נפתלי: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת בן גוריון

כתבי הצבעה:

דניאל אפרמיאן יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת בית ברל
נועה מועלם יו"ר אגודת הסטודנטים בסמינר הקיבוצים
אפי לוי יו"ר אגודת הסטודנטים במל"א
שמרית חן יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת אחווה
סער מיליס יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת אפקה
אבי פשנוב יו"ר אגודת הסטודנטים בבצלאל
רון ופריק יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה למוזיקה ומחול
שלומי קקון יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת רמת גן

יפה טבג'ה יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת אשקלון
שלומי דהן יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת נתניה
לילך חייבי מנחם יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטה הפתוחה

נוספים:

יניב יחזקאל: מבקר התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
יפית מרק: גוף מבקר התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
ליאת הלבץ: סמנכ"ל פיתוח בהתאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
אביב איטח: נשיא התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
עמרי שמחי: חבר ועד מנהל בהתאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
גל פינסלר: ראש מחלקת קשרי אגודות בהתאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל
נטעלי ביז'אווי: רכזת במחלקת קשרי אגודות בהתאחדות הסטודנטים והסטודנטיות בישראל

דיון:

רם שפע: נציג את הרקע לתהליך שהתקיים במסגרת הקוד האתי, אח"כ נדבר על הפקת לקחים מהימים האחרונים כי אנחנו מבינים שכמה דברים נעשו בצורה פחות טובה. אח"כ נעבור על הדו"ח עצמו, נסתכל גם על מסמכים שהכנו- איפה הבעיות בעיננו ועל אילו צעדים אנחנו חושבים ללכת.

הצגת התהליך עם אסא כשר והסיטואציה בהתאחדות שהובילה את ההתאחדות לתגובה על הפרסום של הדו"ח.

רם שפע: לפני הכל חשוב להדגיש שהנושא עלה מספר פעמים- בישיבת נשיאות ובוועד המנהל. יתרה מכך, כבר לפני מספר חודשים הוקם צוות ייעודי לנושא. סדר הדברים היה שב-8.12.16 פורסם בעיתון הארץ כתב המיניו של אסא כשר שם ראינו לראשונה כי אחד השלבים בתהליך הוא פניה לראשי נציגות הסטודנטים כדי לקבל את דעתנו. כבר ב-20.2.17 בוועד המנהל ובנשיאות שהתקיימו במכללה למנהל דיברנו על כך שאנו הולכים להיפגש עם אסא כשר ולהציג לו את הנושא ואת דעתנו. באותה נשיאות דיברנו על קווים כלליים אותם נרצה להדגיש בפני פרופ' כשר והצענו להקים ועדה, שלאחר מכן פורסמה גם בפורום יו"רים בפייסבוק וגם במייל עדכונים. המפגש הראשון של הוועד נקבע ל-1.3.17 (שבוע לפני המפגש עם פרופ' כשר) אליו הגיעה רק אורית קופרמן, למרות שהיו רשומים מספר יו"רים נוספים. במוצ"ש ברגע שהתחילו לצאת ידיעות בנוגע לתוכן של הדו"ח, עדכנו את הוועד המנהל וקיבלנו את אישורו להגיב. צריך להבין שזה תהליך שקורה במהירות מאד גבוהה. כבר בראשון קבענו את התאריך והשעה לישיבת הנשיאות המיוחדת, כפי שהתקנן מחייב אותנו יכולנו לקבוע אותה רק ליום רביעי וכך עשינו.

השלב הבא של השיחה: אני לוקח אחריות על הדברים שנעשו. לא נעים ולא כסף לנו שאתם שומעים מאנשים אחרים על דברים שקורים פה. מבחינתי זאת הייתה טעות שלי ואני מתנצל על זה ברמה האישית. אנחנו מבינים את זה ורוצים להפיק לקחים, מתוך הבנה שההתאחדות היא ארגון גג, התקשורת מתייחסת אליו בצורה מאוד חדה בתהליך תקשורת כל כך חד. אפשר היה להמתין, אבל זה אומר שלא היינו נמצאים במקום משמעותי

בתקשורת. צריך להבין את הסיטואציה- עמרי מניב התקשר לצלם שהגיע לפה לצלם ושאל אם אני אומר סקופ, אם אני לא אומר סקופ אין אייטם מבחינתו.

מעניין אותי לשמוע את דעתכם, מה הורגש בשטח. אני מפריד את הדיון על הדו"ח עצמו- זה דיון מהותי שנגיע אליו בהמשך. צריך להפריד בין הדיון העקרוני על הפקת לקחים להמשך לבין הדו"ח עצמו והמשמעויות שנגזרות ממנו.

אורי אלדר: אני אסביר מה היה בוועד מנהל באותו ערב וחשוב לציין שגם אנחנו הפקנו לקחים. הבנו שאנחנו צריכים לעשות נהג משלנו בוועד. היו 5 חברי ועד שהביעו את דעתם בנוגע לדו"ח, ועוד 3 שלא הגיבו. אנחנו הפקנו לקחים מטעמנו- שאנחנו צריכים להגיב מהר יותר. ובמקרים כאלה אנחנו צריכים להתמודד עם הסיטואציה בזמנים קצרים. כתבתי בפייסבוק ללילך (בפורום) שהייתה הסכמה בוועד, אני חוזר בי כי לא היה רוב נחרץ- אבל הם לא הגיבו אז הסקתי שהם לא מתנגדים. דיברנו בוועד מנהל עכשיו על הפרוצדורה והתהליך והתגובה שלנו. אם אנחנו רוצים שהארגון הזה יהיה חזק אנחנו לא יכולים לסנדל אותו, אנחנו חייבים להיות גמישים.

דניאל אלטמן: אני אגיד מה לי הפריע. אני מדבר עם הרקטורים בטלפון והיא שואלת מה עמדתנו בנושא, אומר לה שאני לא יודע ויש ישיבת נשיאות ברביעי. תוך כדי עולה כותרת ב YNET, ואני יוצא מפגר.

אבי בוחבוט: הסכמנו על הפרוצדורה בעייתית. גם אני הרגשתי כמוך, קצת טמבל, הפקנו מזה את הלקחים בשיחה.

דניאל אלטמן: אני חושב שאנחנו בבעיה, יש פה מכשול פוליטי רציני. כי אם לא נגיע להסכמות פה בינינו אז אנחנו בבעיה. זה מוציא אותנו קטנים.

אורית קופרמן: גם אם לא נסכים לתהליך אנחנו צריכים ללכת עם העמדה שההתאחדות הסכימה עליה. אם לא, אנחנו פוגעים בעצמנו, על האי הפללה חלק מהיורים הצביעו נגד, אבל אף אחד לא אמר שום דבר בחוץ. גם אני הרגשתי קצת טמבלית כשלא ידעתי מה נאמר בחדשות מטעמנו, אבל אני כן יכולה להבין את הנחיצות בתגובה הדחופה והרצינית. אני לא מרגישה מאוד נפגעת, אבל יכולתם לשלוח לנו הודעה. עזבו, בואו נתקדם הלאה. למדתם והפקתם לקחים.

הלל ביטון רוזן: אני כתבתי ברשותכם. מקריא: אתמול צוין ברחבי ישראל יום האחדות הלאומי. אני אביב וענבר נפגשנו שם סביב שולחן ודנו אחדות מהי. כאשר אמרתי את דבריי אביב ביקש ממני לא לשכוח את זה הערב כאן בישיבה. אחדות בעיני זה כאשר קבוצה מסוימת וגם חברי נשיאות, נשארים מאוחדים, ומכבדים אחד את השני, גם כאשר ישנן אי הסכמות. בעיני הקוד האתי הוא לא העיקר, בימים האחרונים אני סוער וממש לא בגללו. הקוד מוגזם. מי שכתב אותו ומי שהורה לכתוב אותו טעה טעות יסודית- הקוד צריך להיעשות בשיתוף פעולה איתנו! צריך לדבר על פוליטיקה באקדמיה, כי הכל פוליטיקה. יש מקום לתאים פוליטיים באקדמיה ויש מקום למרצים לדבר על נושאים פוליטיים באקדמיה ואת זה צריך לתקן בקוד ויפה שעה אחת קודם.

בבוקר יום ראשון התעוררתי ללא פחות מ-20 שיחות שלא נענו ומאות הודעות וואטסאפ, בניהן כמובן היו אנשי תקשורת נחמדים צמאים לדם. המשותף לכולם הייתה השאלה "איך לעזאזל אתה חלק מזה?" חלק ממה? חלק ממני? מה אתם רוצים?

אז פתחתי את הפייסבוק ואז זה הגיע ישר לפני- פוסט עם פלסטר על הפה, בשם כולנו- זה לא קוד ולא אתי. זעקה הכותרת. בהמשך היו שם משפטים שוב בשם כולנו: אתם לא סומכים עלינו, אתם משתיקים אותנו, אתם טועים ובגדול, אתם חושבים שקל להשפיע עלינו. מי לעזאזל זה אתם ומי בדיוק זה אנחנו?

כן, נכון, להבנתי דיברנו על זה לפני חצי שנה, לא מעט מיושבי הראש עדין לא נבחרו לתפקיד וכן מחובותינו להתעדכן ולזכור ונכון התקיימה שיחה בקבוצת וואטסאפ של הועד המנהל ורוב ממנו הביעו הסכמה.. אבל כאן מגיע אבל גדול.. אם חברי הנשיאות הם הגוף העליון של ההתאחדות ואם ההתאחדות היא הארגון היציג המייצג ומאגד את כלל הסטודנטים, ראוי להתייעץ/לעדכן/לשאול/לקיים שיח וכן גם בהחלט כן, לקיים הצבעה ולקבל אישור מכלל חברי הנשיאות ורצוי ברוב גדול ולא על חודו של קול.

התקשורת לחצה? שתלחץ. אנחנו רוצים להיות רלוונטים כלפי התקשורת שלא נשכח להישאר רלוונטים כלפי הסטודנטים. אם אנחנו כיושבי ראש מקבלים חמת זעם מוצדקת מהסטודנטים, שלאחר בדיקות רובם בעד אותו קוד, איך אנחנו נעמוד איתן כאחד ונגן על ההתאחדות?

עם כל הכבוד לעומד בראשנו, חברי היקר, רם, לרוץ בין גופי התקשורת, להעלות נאומים ולהגיד שהם בשם 330 אלף סטודנטים ללא הסכמה רחבה ומשמעותית מצד כלל הסטודנטים זו טעות. זה מה שמפריע לי כאן זה מה שכל כך כואב לי. ברגע אחד לתחושתי האישי חזרנו לתקופת רמאללה ומתווה הגז. אם ככה אנחנו פועלים ואם את מרכזי כובד האנרגיה והמאמץ שלנו אנחנו מניחים על נושאים פוליטיים וניגוח חברי ממשלה- כשלנו. לענייני של קוד, אתיקה, פוליטיקה באקדמיה. לא לקרוא בדם ואש נפדה את פלסטין- זה לא חופש ביטוי, זה הסתה לרצח. לא, מרצה שמחליף את הרצאתו האקדמית בהרצאה של ארגון הפועל נגד חיילי צהל, זה לא חופש ביטוי. לא סטודנטים שמפחדים להגיד את דעותיהם מול מרציהם שמא ייתפסו בניהם כ"ימנים חשוכים" ואף ציוניהם ייפגעו, זה לא חופש אקדמי.

בעיני הקוד הוא זעקה. זעקה לאקדמיה שאיבדה את זה מזמן. אקדמיה שמורכבת משמאל קיצוני שממש אין בו ריבוי דעות אלא חממת דעות ושטיפת מוח מרוכזת. מרצים בישראל קוראים לחרם אקדמי על ישראל- זה מזעזע, פסול ועל זה אנחנו צריכים להתקומם.

בסופו של עניין כוחנו באחדותנו חברים, אפשר להתווכח, אפשר להרים את הקול וכמובן שבכבוד אחד כלפי השני. אל לנו להגיע למקומות שיחלישו את צדקת דרכינו ואת הלגיטימיות שלנו בעיני הסטודנטים. כי אז קוד אתי לא קוד אתי, לא יוציאו אותנו מהמשבר שיווצר.

אורית קופרמן: לא הגבתי ישר על הקוד, כתבתי את ההערות של ההתאחדות על הקוד. לא יכולתי שלא למצוא את הנקודות המשיקות למקרתים. אנשי קולנוע, חופש הדיבור נפגע- אנשים שנחשדו בקומוניזם נודו מהחברה. בין הקומוניזם לימין קיצוני/שמאל קיצוני, אין הבדל. רדיפה על בסיס עמדה פוליטית היא שגויה ובטח באקדמיה, אבל דעות צריכות להישמע. יש מערכת משפט בישראל והיא תתמודד עם מה שנשמע כמו הסתה, אם היא החליטה שזו לא הסתה אז לא, אם הוחלט שכן אז צריך לטפל בזה. באנו לאקדמיה כדי לחשוב, כדי לבקר. אם זו הדוגמא שנקבל, איך אנחנו נצא כאקדמאים- זו טעות נוראית. אני לא רוצה לעורר רעש, אבל אנחנו צריכים ללמוד מההיסטוריה. יש מדרון תלול ואנחנו עוד לא שם, אבל אנחנו עלולים להחליק. אסור לפגוע בחופש הביטוי, אם יש סטודנטים שחושבים יחד עם הקוד האתי בגלל עמדותיהם הפוליטית אז צריך לדעת להפריד ותפקידנו להתוות דרך.

תום ברמן: ברמה הפרוצדוראלית, אני מקשיב לכם, הכאב שלכם, אבל בעידן שלנו מנהיגות נמדדת בתגובה של הרגע. ברור שעדיף לכנס בשביל לקבל לגיטימציה, אבל זה לא עובד ככה. קורה שאנחנו מגיבים לדברים, אם יש תמיכה של הועד בקבוצת וואטסאפ. אנחנו בוחרים אנשים ואנחנו צריכים להאמין בהם. אם אנחנו חושבים שהדברים מושחתים ערכית אז זה שיח אחר. אנחנו עוסקים יותר מידי בפרוצדורה בעיני ולא במהות החשובה באמת. אולי צריך לדבר על איך מעדכנים ואיך מתקשרים יותר עם הנשיאות אבל אני לא מרגיש שזה מגיע ממקום רע של ההתאחדות, אלא ממקום של להיות רלוונטיים ולייצג.

ניב אלטיט: אף אחד לא דיבר על שחיתות. דיברו על הפקת לקחים. יכולה לעלות שיחה כמו בוואטסאפ גם בפייסבוק.

רם שפע: אתה מתכוון לייעץ או להתעדכן?

ניב אלטיט: לא צריך להתייעץ, אלא להתעדכן. לעדכן אותנו.

אורי אלדר: אמרנו את זה בועד, אני מסכים איתך. אם היית מעלה את זה להיוועצות לא היה קורה כלום. אבל לעדכון כן.

חן גרינברג: עדיין בפרוצדורה, הסוגיה המרכזית היא למה הוציאו ומתי הוציאו. אם היה מדובר בסוגיה שהיא לא פוליטית טהורה. במיוחד בקמפוס אצלי זה נפיץ. רק כי זה פוליטי.

אורי אלדר: למה זה פוליטי?

חן גרינברג: הקוד מתייחס לפוליטיקה בכיתה. כל סוגיה אחרת, כל דבר אחר- אני מסכים איתך שאפשר להגיב באותו הרגע. אי אפשר לייצג את עמדת ההתאחדות כאילו זו עמדת הסטודנטים. יכולת להגיד "אסא אתה שקרן" ולזה לא הייתה בעיה. זה היה נראה לי לא מתאים. על הועד המנהל- דיברתי עם אבי ואחרים, הבנתי מה היה בוואטסאפ. אני גם חושב שלא היה הכי תקין, אבל תפיקו לקחים אני בטוח.

אורית קופרמן: קשה לי שאתם מתייחסים לזה כדבר פוליטי.

ענבר הוכברג: אני רוצה להגיד שני דברים קטנים, נגעת בנקודה אחת חשובה, ההתאחדות לא יכולה להציג את העמדה של כלל הסטודנטים כל הזמן, זה לא יכול לקרות. אנחנו צריכים לקבל החלטות שהם בשאיפה מייצגים את רוב הסטודנטים. צריך להבין שישנם סעיפים שקשורים ומתייחסים לסטודנטים במסמך, כך שאנחנו לא קמים בזעקה רק עבור המרצים, אלא גם עבורנו ועבור ההתנהלות הכללית במערכת. בנוסף יש לנו שני חברי מ"ג, כך שבהחלט אנחנו צריכים ונדרשים להביע עמדה בעניין. כשזה יגיע למ"ג רם ועדי צריכים להצביע בעד או נגד. זה התפקיד שלהם. זה לא הדבר הראשון שהוביל אותנו לפעול, אבל זו בהחלט נקודה חשובה.

שלומי יחיאב: עשינו סדר אצלנו בבית. גם במייל וגם עם הצבעה אבל קיבלנו החלטה סופית רק היום ב-16:00. המהלך אולי היה מייצג את הסטודנטים אבל השטח בער והפכנו לא רלוונטיים. הסתכלנו עליהם מהחלון על ההפגנה היום ולא יכלנו לעשות כלום. יש משמעות בפני עצמה לתגובה שלנו. אם ההנהגה של הסטודנטים הייתה שותקת אז היה קורה ההפך.

עדן מרין: צריך להפריד בין עדכון להתייעצות. רם מבין שהוא היה צריך לעדכן את הנשיאות, אבל הטענה שהוא היה צריך להתייעץ- זה לא נכון. עדכון זה הכרחי, התייעצות הייתה מביאה למה שקרה אצל שלומי. נאמר שבנושאים פוליטיים צריך להתייעץ איתנו- אבל הנה גם מצעד הגאווה שבוע שעבר וההתאחדות העלתה פוסטים, אז הם היו אמורים להתייעץ איתנו?

רם שפע: שלומי אמר דבר נכון. אם לאורך תקופה תהיה תחושה שהשיקול דעת שלנו לא תואמת למציאות שלכם אז צריך לדון בזה. ארגון צריך להתנהל כשהוא מסוגל לעבוד בזמן אמת.

הלל ביטון רחון: יש היתממות פה בהתאחדות. בקצרה, לא זוכר פוסט עם כזה טראפיק גבוה, אני שמח שהיו דעות לכאן ולכאן והרוב היה באמצע. יכול להיות שיצאנו לדרך ולא ידענו שזה מה שקורה. אף אחד לא עשה "רגע בואו נעצור ונדבר עם הנשיאות לפני שמתקדמים, נבין אם אנחנו פועלים נכון אם אנחנו עושים נכון או לא", ראינו ככל שהפוסט צבר תאוצה ועוד סטודנט הגיב אז אל תגידו לא ידענו שנפיץ או לא.

ענבר הוכברג: הפוסט עלה בצהרים, פחות מ-6 שעות אח"כ יצא הזימון לנשיאות. הוא יצא ביום ראשון.

אורי אלדר: זה נפיץ, אבל הכל פוליטי.

תום ברמן: הייתם רוצים שההנהלה של ההתאחדות תעצור הכל?

דניאל אלטמן: אם בן אדם יושב על מחשב וכתב פוסט, יכול להיכנס גם לאימייל ולהפיץ את ההודעה שניה לפני זה לנשיאות. זה הכל. להעביר לנו קודם.

רם שפע: הלל לך זה היה משנה?

הלל ביטון רחן: אם הייתי מוציא עדכון כזה והרבה יורים לא היו מסכימים איתי, אז הייתי מבין שהם לא איתי ולא הייתי ממשיך הלאה.

אורית קופרמן: אתה קודם הולך לשאול את הסטודנטים על כל דבר לפני שאתה הולך לדיקן? אתה מקבל החלטות אתה ראש מערכת.

הלל ביטון רחן: שיח כזה לא היה יותר משנה, שיח כזה ציבורי לא היה יותר משנתיים בעולם הסטודנטיאלי. לא מדברים על מצעד גאווה ולא על שום דבר.

שי צ'רני: זה יכול להפוך את ההתאחדות לארגון אימפוטנט.

הלל ביטון רחן: אם אנחנו ארגון גג, יציג, אתה צריך לא לייצג קונצנזוס, אבל 70% מהסטודנטים.

רם שפע: לפי מה? לפי הפוסטים בפייסבוק?

דניאל אלטמן: אבל אתם אומרים שזה משישי בבוקר

ענבר הוכברג: כשזה פורסם בשישי אף אחד מאתנו לא צפה את זה. אם היינו מבינים שזו כזו סאגה ברור לכם, אני מקווה שברור לכם, שלא היינו נותנים לשישי שבת לעבור. ממוצאי שבת הכל העצים והכל הפך לשיח הזה. היינו בזמן אפס על הדבר הזה ועשינו את מה שהיה נראה לנו הכי נכון. הכתבה הייתה אמורה לצאת בפרינט בראשון בבוקר, לא ניסינו לבצע מחטף.

שלומי יחיאב: את לא צריכה להתנצל.

ענבר הוכברג זו לא התנצלות, זו אכן הייתה המציאות שהתמודדנו איתה וחשוב שתבינו את זה.

שלומי יחיאב: אנחנו צריכים להאמין במי שבחרנו, ואנחנו פה כי באנו לדבר על המהות של זה.

ניב אלטיט: היה צריך לעדכן את הירורים יכול להיות שזה היה יוצר שינוי ויכול להיות שלא.

חן גרינברג: כולם מסכימים ואנחנו טוחנים שהיה צריך להודיע מראש. לא היה מפריע לי אם לא היו מודיעים לי מראש, כי אני סומך על מי שיושב כאן בחדר. לי אישית היה קשה עם הקמפיין של סתימת הפיות, זה הזכיר לי את הקמפיין נגד שרת התרבות, הרגשתי שאני יוצא מהמטרייה של ההתאחדות. אם הם החליטו אני סומך עליהם, אבל התגובה הייתה מאוד חד כיוונית פוליטית בעיני. גם אם לא ניסיתם, התקשורת השתמשה בכם כדי לנגח את הימין הפוליטי.

אופיר נפתלי: אני שם בצד את העדכון כן או לא. מדברים על פרוצדורה, שגובלת במהות ויהיה גם רובד נוסף לדיון. לפחות לא בזמן אפס היה צריך להגיב עם דם מהשרוול. בסוף עשו עלינו ספין, ונכנסנו לזה. לשחרר את זה מוקדם ולהפוך את זה מפוליטי למפלגתי. ולצבוע את זה בצבע מסוים. וזה מהסקה מהשיחות האחרונות שלנו, לא ניתן לנושא כל כך מורכב להפוך לספין והדרישה וההתנגדות הייתה צריכה להיות לרידוד השיח.

רם שפע: אני מקבל את זה, אבל אם לא הייתי אומר את זה לא הייתי נכנס לתקשורת. זה לא היה מופיע. צריך לחשוב גם על הישגים לתקשורת.

חן גרינברג: היה עדיף לא להופיע בתקשורת.

אורית קופרמן: אז מי אנחנו?

אופיר נפתלי: תקן אותי אם אני טועה, זה לא עולה מחר למל"ג. אז הפריחו בלון ניסוי, גם אני שמעתי ברדיו על זה שההתאחדות יוצאת בשביתה והיו"רים יגיעו עוד 3 ימים לשיבה דחופה, ואם זה מה שיצא לתקשורת אז

אני חושב שהיינו צריכים להסתפק במעמד שלנו בזירה הדיגיטלית. לא השתכנעתי עד הסוף שהיינו צריכים להגיב בזמן אפס, בגלל זה אני מרגיש שעשו עלינו ספין. הצליח להם, כי מתעסקים במסביב.

שלומי יחיאב: אם היינו מוציאים את ההודעה מחר אז יכול להיות שזה כן ישפיע על חברי המל"ג. כשאנחנו לא מגיבים כסטודנטים חושבים שאנחנו בצד מסוים.

אבי בוחבוט: השאלה כמה מהר ואיך מגיבים. אולי עם המהר אני מסכים, אבל השאלה אם עוד שעתיים שלוש היו עוזרות פה ועל איך מגיבים- התגובה הקיצונית שגרמה לכל התגובות האלה פה, התגובה הזו עם הפלסטר על הפה. לא הייתי מצפה לזה מההתאחדות, התמונה הזו צורמת לי בעין. בסוף לקחו את זה למקום קיצוני. אבל התמונה הזו גרמה לשיח הזה שנוצר. ואני מסכים שצריך להגיב מהר אבל אחרי דיון של שעתיים שלוש איך מגיבים גם חשוב, אני מניח שאם אופי התגובה היה עולה בועד הדברים היה נראה אחרת.

רם שפע: עוד מישהו?

עמרי שמחי: אפשר לדון על הפרוצדורה, כנראה שיש דברים שצריך לשנות בחוק, אבל הקוד לא אומר לסתום פיות, הוא אומר שלא אתם הסמכות לסטודנטים. אבל לא קשור לאמון, נבחרת ונותנים בכם אמון מלא אבל כנראה שיש משהו שהוביל לפגישה היום.

רם שפע: ישיבת הנשיאות תואמה לפני התגובות שלכם

עמרי שמחי: סבבה, גם אנחנו לא הולכים כל הזמן לרתום את כל הסטודנטים לפני שאנחנו מדברים עם ההנהלה. אבל אני לא חושב שזה הכי נכון, הדרך.

אורי אלדר: אני חושב שאין מחלוקת על זה שהיו טעויות, טעינו ורק ככה משתפרים. על כל פוסט שהיו מעלים כל אחד היה אומר שזה לא נעים לו או כן נעים לו, זה עניין מקצועי. אתה רוצה ליצור רעש.

שלומי יחיאב: אני מסכים, שעוד כמה שעות היו עוזרות.

רם שפע: אני רוצה להגיד משהו שהוא בעיניי מהותי והוא לא עלה לדיון. טוב שאנחנו מקיימים דיון על הפרוצדורה, כי זה יכול לקרות שוב עוד חודש או עוד חצי שנה. אני רוצה לענות על התגובה המהירה והנחרצת. לרב אנחנו מתעסקים בשאלה האם אנחנו מצליחים למצב את עצמנו ולעשות דברים טובים וגדולים, השיחות היו על איך ההתאחדות הופכת לחזקה יותר, איך אנחנו מצליחים להשיג יותר תחב"צ, יותר מלגות, יותר מרצים ויותר הטבות ויותר טיפול בהטרדות המיניות. אני מרשה לעצמי להגיד כי אני פה כבר שלוש שנים, הקשר בין השיח התקשורתי והתקיפות שלנו מתחברות ליכולות שלנו להצליח.

אם היינו מגיבים מהר ופרוזה אז אף אחד לא היה מכניס את התגובה שלנו, אם היינו מגיבים בנחרצות אך לא מספיק מהר, התגובה הייתה יוצאת אבל רק ב-10%. ביום ראשון כולם עסקו בזה, וב-48 שעות הפכנו להיות רלוונטית פי 15 ברמה הציבורית. על הפוסט היו המון תגובות, תמיר עובד עם כלי שנקרא בזילה- האם השיח שלי חיובי, תקשורתי וכו'.. אחד הדברים ששיגעו את תמיר זה שהתגובות היו אדישות. רוב הסטודנטים אדישים כלפינו. תמיר אמר לא אכפת לי, כשיש משהו קונטרברסלי השיח שלנו עולה.

אנחנו חודש כבר בדיון עם בנט והעוזר שלנו על החלטת ממשלה מעניינת מאוד ביום הסטודנט, אתמול בערב החלטת הממשלה נשלחה אלינו. דיברתי עם עדן של בנט 3-4 פעמים ביום, השיחות איתנו השתנו, ההתאחדות נתפסת מול שר החינוך אחרת. אתמול הייתי במל"ג בועדות משנה, והסתכלו עלינו אחרת, היה דאחקות של "בואו קודם נקשיב לו כי הוא יתקוף אותנו", המל"ג התנגד לתוספת התאמות למילואימניקים במילואים והמל"ג רצה להעביר החלטה נגד, אבל בסופו של יום סיור מלג הציע שאנחנו נעמוד בראש ועדה שכן תיתן המלצות חדשות. יש קשר ישיר בין להיות עוצמתיים בתקשורת לבין היכולת להשיג הישגים. אם ראש המוסד שלכם חושב שאם הוא יעשה משהו שיסכן אותו מול הסטודנטים ואתם שותקים הוא ממשיך, וכשתתקפו הוא יחשוב

פעמיים. זאת הסיבה בלהיות מאוד עוצמתיים בתקשורת. הנושא היה נפיץ, אני חייב להגיד עוד משהו ב-16:30
17:00 בצהרים היינו צריכים לצאת ורציתי להעלות לכם לפורום יורים עדכון, אמרתי לה פייסבוק זה לא כלי טוב
זה יצור בלאגן, חשבנו שהעדכון יצור עוד כאוס. אמרנו עדיף לשלוח את העדכון לנשיאות. יש סוגיות שאנחנו
רוצים לקבל תגובות מהירות והפייסבוק הוא לא כלי רציני, חשבנו לפני תקופה שיש אולי צורך לעבור להצבעה
באימייל היכולת להצביע אלקטרונית זה רק אם יש הסכמה פי אחד לפי התקנונים של עמותות בישראל.
אביב איטח : אני כן אגיד לכם את דעתי, מאז שהנושא עלה לסדר היום, אנחנו פועלים בזירה מול השרים
והחכים, אני מדבר איתם הרבה- איך שראו אותנו בשיח פתאום התקשרו, חזרו אלי ודיברו איתנו, ספרו אותנו
יותר. עובדתית זה המצב.

קודם כל, נפתלי בנט צריך לתת לו שאפו, הוא גאון, ספינים זה העניין. כנראה שהעניין היה טוב לו להחזיר קצת
קולות אליו, ונגררנו למלחמת ספינים ואז היינו מתקנים וכו' את הקוד. גם אני הייתי בהרבה מאבקים ברחובות
וכו' ובסופו של דבר מנהיגות נבחנת בקבלת החלטות, לפעמים יש דברים יותר נכונים וכאלה פחות אבל העיתוי
סופר חשוב, אבל עיתוי התגובה חשוב מאוד. התנהלות תקשורתית, אם אנחנו רוצים להגיע כדי לתקן אז זה גם
למען יראו וירעו, כדי שיזכרו שאנחנו יודעים להכות חזק. אני רוצה לומר עוד דבר, כיוור אגודה בקדנציה
האחרונה התלוננתי שדברים לא נשמעים חזק בחוץ, ועכשיו הוא היה חשוב כדי לשרת אותנו ואת הסטודנטים.
ואל תתנו להכפיש אותנו בטח לא מבית או מיורים לשעבר, זה כוחנו באחדותנו.

הלל ביטון רחון: אני רוצה להגיב לרם, כתבתי ולא אמרתי, אותם סטודנטים שבאים ואומרים ויוצאים מטעם
קבוצות, הם אומרים עלינו ההתאחדות שמאלנים ולא משנה מה תעשו, אני מדבר כמישהו מההתאחדות, אה זה
סתם שמאלנים מתלהמים ואנחנו פוסלים אחד את השני.

רם שפע: מקבל את ההערה.

הלל ביטון רחון: נזרק הרבה לגיטימיות, אולי יותר לגיטימי כהתאחדות, אבל אני פחות לגיטימי כיו"ר. ויש יותר
מידי חברים יורים שהם תוהים אם המקום פה רלוונטי אליהם.

רם שפע: כדי להיות עוצמתי חייבים לעסוק בדברים שהם במחלוקת, בבידול- אם נהיה פרווה זה ההפך. זאת
משוואה. על שכר לימוד אף אחד לא מעז לדבר אתנו בעקבות מה שקרה עם רשטיק בזמנו.

אביב איטח: הקוד האתי יש סעיפים שאני מסכים או לא, אבל יש דברים שהם בל יעבור, צה"ל ושמה הטוב
של ישראל. זה אני. בקוד האתי יש שמירה על סטודנטים שמפחדים להביע את דעתם, אבל תתייחסו לסוגיה
אחת מאוד מעניינת והיא איך אפשר לעשות אקדמיה שמתנתקת מהמציאות כל יום ולנתק את זה מסוגיות
עכשויות פוליטיות, הדיונים הטובים הם על סוגיות עכשויות. וכל אחד יכול לקחת את הקוד לכיוון שלו, אפשר
לקחת את זה למקסימום של הסטודנטים. אני לא מסכים עם דברים אבל אפשר ליצור יחד.

אופיר נפתלי: דבר קטן על הפרוצדורה, השיקולים שהצגת של להיות לגיטימיים הם לא פחות רלוונטים מאיך
שאנחנו נתפסים בציבור הרחב וברשתות וזו נקודה שהייתה חסרה לנו. יכול להיות שלא היה אפשר לומר אותה
בשום מקום אחר, א. אני מזדהה וב. אני מבין מאיפה הדברים באים.

תום ברמן: אני לא אומר את זה בקטע רע, צריך לסמוך על אנשים שהם מקבלים החלטות. צריך להאמין
באנשים. יש מלא שיקולים, אני מוכן לשלם את המחיר לפעמים כי יש לי החלטות שאני לוקח. צריך להאמין
בהנהגה שלנו ובסוף בלי שרם אמר את מה שהוא אמר, ברור לי שזה שמה שהסיפור התקשורתית בדבר הזה.

דניאל אלטמן: אנשים לא מבינים שיש עוד מציאות שאנשים לא חוו או לא מכירים, אנשים באים אלי על סיוור
במוזיאון על 50 שנה לכיבוש.

יניב אלטיט: יש אמון במערכת, אבל יש החלטות שצריך לשמוע בהן את שאר הדעות. והעניין הוא מקצועי ואם כבר מוציאים זה לא יכול להיות פרווה.

רם שפע: טוב שתהיה ביקורת, הנהגה לא רלוונטית אם דברים לא מקשיבים, עוד שעה דבר כזה יכול לקרות שוב אז בסוף צריך להתבסס על שיקול דעת של ההנהגה ואנחנו צריכים להחליט אם לשתף או לא. אותו דבר כלפי הנשיאות וכלפי הועד מנהל. ביקשתי שיצינו בתקשורת שאנחנו נפגשים ברביעי לשיבה כי היה חשוב שיבינו את זה. לתקשורת המסר צריך להיות אחיד. על בנט לא אמרתי מילה רעה אחת ותשימו לב לזה, אנחנו מעריכים אותם ואנחנו עובדים איתם וזה לא מעניין שיוזר ההתאחדות חושב שבנט טוב כי זה לא מעניין.

הסכמנו שדברים עולים מעדכנים את הנשיאות לא מתייעצים עם הנשיאות, אחרת לא תהיה יכולת להחליט.
דניאל אלטמן: אני צריך ללכת ואומר את דעתי לפני- הקוד של אסא הוא מזעזע, זה צריך להיות בתהליך. אני בעד להשבית את המדינה ולשרוף את המדינה על הדבר הזה, זה לא איראן פה.

רם שפע: אחרי שסיכמנו את החלק הראשון של הדיון שלנו נעבור לדבר על הדו"ח, הדו"ח סה"כ גם אם הוא בחלקו טוב, זה כמו קבוצת כדורגל, אם השוער גרוע זה הורס הכל. סעיף ג- מבחינתנו הוא הכי בעייתי, ולגמרי מבחינתנו אנחנו צריכים להיות טובים יותר בלטפל בזה שיש מרצים שקוראים להחרים את ישראל. אנחנו כן בעד קוד אתי, אבל המצב באקדמיה לא טוב ואנחנו צריכים לתקן את זה ולפעול מול זה. יש תחושה שכשאנחנו יוצאים בתקשורת נגד הדו"ח אז חושבים שאנחנו לא חושבים על כל השאר.

תום ברמן: זה צריך לבוא לידי ביטוי במסרים של ההתאחדות.

רם שפע: בסוף המהדורה, הגבנו ואמרנו שחשוב לנו להכניס- חשוב לנו שכל סטודנט ירגיש בטוח.

אבי בוחבוס: צריך להיות כתוב בפייסבוק של ההתאחדות.

רם שפע וענבר הוכברג: מסכימים לגמרי.

רם שפע: אנחנו מסכימים שיש בעיתיות בכך שאסא כשר מגדיר כל דבר שיש עליו מחלוקת ציבורית כפוליטי ואי אפשר לדבר עליו?

שי צ'רני: אי אפשר להפריד שיעורי משפטים מסוגיות של אימוץ במשפחות להטביות, יש כאלה שיראו את זה פוליטי.

רם שפע: עדן (העוזר של בנט) מבין שיש דברים שהלכו רחוק מידי, את זה הם בהחלט מבינים. אפרופו השפעה- התקשר אלי בל בבוקר ושאל אם אנחנו רציניים לגבי עניין השביתה. אני מניח שהוא מבין שהם לא יכולים להעביר את הדו"ח כמו שהוא. לגבי הצעדים החריפים ביותר של השבתות, אני לא חושב שנצטרך להשתמש בהם, אלא אם תהיה מחשבה להעביר את זה כמו שזה עכשיו, אבל לא בטוח שנצטרך להגיע לכדי זה.

אנחנו מציעים לדון מחדש בסוגיות האתיות ואנחנו שולחים מכתב למל"ג עם הצעה שאומרת זאת העמדה- צריך לשמור על הסטודנטים אבל לצד חופש סביר ולכן צריך לקיים דיון על אתיקה באופן כללי ולא על הדו"ח עצמו.

אני חושש שיהיה מסמוס ולכן צריכים לחשוב גם על מצב כזה.

הלל ביטון רזון: יש כאן הקצנה של הדו"ח, עברתי עליו עם חברים ולבד, מצאתי נקודות אור ולא רק חושך. הקוד צריך לעבור תיקון יחד עם חברי הנשיאות וחברי ההתאחדות שנחליט. עוד דברים, יש לי 3 הצעות לדברים פרקטיים:

להוציא סקר בקרב הסטודנטים, לא זיק, ישמיע את הדעה.

תום ברמן: מה היית שואל בסקר?

הלל ביטון רחן: על הצעדים שכתבנו בכתב הצבעה, יש 7 צעדים- אפשרות לתקן את הדו"ח, לקרוא לפגישות, גם הדברים האלה צריכים להיות אפשריים. בואו ננסח אנחנו מעין מספר סעיפים ותיקונים בעיני הבסיס שלהם הוא מה שאביב אמר קודם- פגיעה במדינת ישראל ובחיילי צה"ל. זה יפה שאתם אומרים שמרצים שהם שמאלנים קיצוניים הם עשבים שוטים, יפה שאתם אומרים שיש לכאן או לכאן, 3 פעמים היו מקרים שלי כסטודנט שסבלתי ונפגעתי עקב דעות שהשמעתי בכיתה. ופעם אחת גם ננזפתי וכמעט עליתי לוועדת משמעת, וכמוני יש עוד הרבה, מכיר עוד סטודנטים, וזה תמיד היה מאותו צד של המתרס.

ועוד אני אקריא מה עומר עמית (טכניון) שלח לי וביקש שאקריא:

עומר עמית נמנע בהצבעה- אני בטוח בהחלטה שלי, ליו"ר ההתאחדות יש מנדט לקבל החלטות מבחינתי ומה שקרה היה תקין מבחינתי.

אבי בוחבוט: יש קונצנזוס שהקוד האתי נדרש, ושבתכונתו הנוכחית הוא לא קיצוני. לתת לסטודנטים להחליט על דברים כאלה, זה לא נכון, הסטודנטים יצביעו גם בעד לבטל נוכחות ולבטל עבודות, אבל אנחנו כמנהיגים צריכים לקחת אחריות. אנחנו חושבים מעבר. אנחנו חושבים שצריך לשנות סעיפים. לא צריך לתת לסטודנטים אופציה להחליט על זה.

שלומי יחיאב: לא חושב שכולם מסכימים על זה שצריך קוד אתי.

אורי אלדר: כן חושב שצריך קוד אתי. שמעתי על מקרים שמרצים לא נותנים לסטודנטים להיכנס עם מדים לכיתה. לא אומר שצריך קוד אתי כדי לסגור לגמרי כל אפשרות לשיח. אבל יש מקום בקוד האתי הזה לטובתנו. רוצים לדבר על סילבוס? מצוין, צריך.

צריך שיהיו דעות לכאן או לכאן ולתת לקומץ רועש, אני בטוח שזה לא הרוב. אני בטוח שזה לא הרוב של המרצים. אבל כן יש מקום לעצב משהו שהוא ישרת את הסטודנטים בסוף יותר.

אופיר נפתלי: דווקא בגלל אותם מרצים מהקיצון, דווקא בגלל שרוב הסטודנטים והציבור מחזיק בדעות ימניות. כאן נמדד חופש הביטוי, לא חוכמה להגיע למקום ולשמוע את מה שנעים לנו לשמוע. האם אנחנו באים לאקדמיה לרכוש השכלה או מקצוע. אם מתייחסים לאקדמיה כמקום של פתיחות דעת, דווקא בגלל השיח ברשתות וכל אחד שומע מה שהוא רוצה ונוח לו. לצד ההגנה והמקרי קיצון ולא צריך לזלזל בזה אבל חופש ביטוי בא לא לעשות נעים בגב אלא להשאיר את השיח הציבורי מגוון. אם זה לא יקרה אז חבל, זה המקום היחיד שנשאר בו חופש ביטוי בישראל. יש מקום לגיוון. אצלנו יש קוד אתי, ויש הכל גם אנחנו המוסד הכי מושמץ, יש גבול, אבל לא לנו ולא לפוליטיקאים לקבוע מה הגבול הזה. כל עוד אנחנו מדינת חוק והחוק הוא הגבול. להוציא את הצבא מהדיון, עם כמה שהוא קונצנזוס, זה מזכיר מדינות חשוכות. דווקא בגלל שהאקדמיה לא מייצגת את הרוב אנחנו צריכים לשמור עליה, על הגבולות האלה לא נדבר ב-21:00 אבל צריך לשמור עליהם בנחישות.

שלומי יחיאב: אני נגד קוד אתי לחלוטין. אני אשלים משפט שישמע מוזר. אני שמח שזה יצא, זה שיקף לדעתי 4 נקודות תורפה שחייבות לקבל מענה: 1. זה שאין באקדמיה קשת פוליטית של דעות זאת בעיה 2. מרצים שמשתמשים בכלים מסוימים כדי להצטרף לתנועות BDS 3. סטודנטים מרגישים שיש להם בעיה של חופש ביטוי, שמגישים עבודה ואתה מרגיש שאתה צריך לרשום מה שצריך ולא מה שנכון בעיניך כדי לקבל ציון טוב זרקו פה פצצת אטום על המערכת. אי אפשר לנתק בין הפוליטיקה לבין האקדמיה. המטריה הגדולה צריכה להיות מה שרם אמר, נצייד את ההתאחדות בכלים שלא יפגעו בחופש הביטוי ונוכל לדבר על הדברים האלה, הסוגיות ליבה האלה הן קריטיות. הגבול הוא בעיה, יש מרצים שלא יודעים את הגבול, אבל הרימו לנו להנחתה- אין לנו בכלל כסטודנטים השפעה על המרצים בנושאים אקדמיים. אם המרצה לא טוב, אין לנו דרך

להעיף אותו. זה צריך להגיע מלמטה ולא מהפוליטיקאים. אני מציע למרקר את 3 הנקודות האלה, איך הספקטרום של הדעות זו, איך אנחנו פותרים את הסוגיות האלה תוך 5 שנים. תוכנית אסטרטגית לשיפור המערכת. לא סקר אם אתם בעד או נגד- האם נפגעתם?

שי צ'רני: תן לכל מוסד שיכתוב קוד אתי, תן לכל מוסד שיגישו דו"ח, תן לכל מוסד שיהיה נציב קבילות סטודנטים

ליאת הלבץ: יש נציב היום בחוק זכויות הסטודנט, בכל מוסד אקדמי, זה החוק. צריך אולי לקבוע שפעם בשנה הוא מגיע לועדת חינוך של הכנסת ולתת דיווח כמו שנותרים על הטרדות מיניות.

אורית קופרמן: קוד אתי הוא חובה. מרצה צריך להיות כמו רופא או כל מקצוע אחר שיש לו קוד אתי. הקוד לא מתייחס לנושא הסנקציות ויותר לסתימת פיות. אני חושבת שדיון בפוליטיקה הופך אותנו לאזרחים טובים יותר. צריך לעצור את זה כבר עכשיו. במקביל, אני כן חושבת, שאם שמעתי על מרצה שנקמו בסטודנטים או פגעו בהם צריך להיות סנקציות חריפות. וגוף שיתכנסו אליו כל התלונות. אי אפשר להסתמך על החלטה של סקר כי הסטודנטים לא יקראו את הסקר, ולא יפנימו לעומק את מה שכתוב פה. והתשובות לא איכותיות ומספקות בעיני.

חן גרינברג: אין פה עניין של מפלגתיות. יש הרבה סטודנטים שמגיעים אחרי דרום אמריקה והם בורים והמרצים מנצלים את זה, וכשיש צד אחד רק אז אנחנו בבעיה. שמעתי את מה שרם וענבר אמרו, אני מסכים איתם. המהלך הבא חייב להיות שיווקי בעיקר. לא לשווק שאנחנו יוצאים נגד הדו"ח, 3 הנקודות ששלומי דיבר עליהם. הקוד ברובו טוב ויש דברים לא טובים, ולהתנתק מההתנהלות הפוליטית הלא טובה שיצאה לנו.

יניב אלטיט: מיצינו את מה שחשבתי.

עדן מרין: איך שהדו"ח כתוב עכשיו אני נגדו. רם אמר בפתיח זה האיסור על פעילות פוליטית של הסטודנטים. לא דיברנו על זה פה בדיון, קראתי את הדו"ח כמה וכמה פעמים וזה מה שהפריע לי. כי זה יתן סיבה למוסדות לאסור על פעילות.

שי צ'רני: פגיעה בסטודנט זה גם מרצה שלא מביע את דעתו זה גם העניין.

עדן מרין: חשוב לשמור גם על הסטודנטים שיהיה להם מותר.

תום ברמן: מה הסבירות שזה יגיע למל"ג?

רם שפע: אנחנו צריכים להקים צוות כי נצטרך להביע את עמדתנו בצורה מסודרת. אני קורא לכם פה, מי שמצטרף לצוות- שישתדל להגיע ולקחת חלק, לא יודע בדיוק להגיד מה הוא צריך לעשות אבל הוא צריך לנסח עקרונות כללים כלפי עקרונות אתים באקדמיה. אני מחדד את מה ששלומי אומר, דו"ח זה ספציפי, אנחנו צריכים שישמשו כללים אתיים באופן כללי, ולא רק דו"ח אחד, יכול להיות שכל מוסד יצטרך לנסח לעצמו קוד משלו.

הלוואי ואני אומר משהו ריאלי, אני וענבר חשבנו שאפשר לייצר גילוי דעת- להציג שהעמדה שלנו מורכבת, אם נפרסם כולם יחד, אם נפרסם כולם בפייסבוק ובניוזלטרם ביחד, יקח לנו זמן שזה יקרה וכולם יסכימו, זה מורכב וזה יהיה גדול מצדנו.

איליה שאל אותי ואני מחדד, במידה והקוד האתי יעבור החלטת מלג כלשונו כמו שהוא כתוב היום התאחדות הסטודנטים לא תפתח את שנת הלימודים- פרקטיקה, זה לא יקרה כנראה כי בהמשך לשאלתך תום. נראה שכולם מבינים שצריך שיח יותר פתוח על אימוץ כללים אתיים. אבל מכיוון שאנחנו צריכים לייצר את המשא ומתן החזק הזה, זאת בעיני ההחלטה שצריך לקחת.

הלל ביטון רחון: לא חושב שכולם הבינו את ההצבעה כמו שהיא עכשיו הוסברה, אנשים חושבים שהזעקה היא נכונה אבל הדו"ח הוא לא נכון וכולם מסכימים עם זה. אנשים הצביעו נגד בכתב הצבעה כי הם לא הבינו את המהות ואת השיח פה.

רם שפע: זה לא פעם ראשונה שאתה מבקש לשנות את כתב ההצבעה שניה לפני הצבעה. אמרנו את זה בכל מקום את הנוסח הנוכחי. אנשים שולחים כתב הצבעה בלי להבין מה כתוב בו, זאת בעיה שלהם וחוסר אחריות שלהם.

ואתה רק מחזק את החשיבות של להגיע לדיון. ואם יניב וכן מסכימים שבעקבות הדיון השתנתה דעתם אז כנראה שיש תועלת בדיונים האלה.

הסיכוי שזה יעבור ככתבו ולשונו כמעט אפסי, בכותרת אחרת, מכיוון שאנחנו צריכים להשאיר אופציה לפעולות ביניים, נצטרך לעשות דברים אם אנחנו רואים שזה הולך לכיוון- אם אנחנו רואים שנשלח תזכיר 3 ימים לפני הצבעה ומגיע נוסח זהה למה שקיבלנו עד כה אז נוכל לפעול.

אם רואים ב-3 שבועות הקרובים שהדוח נשאר כמו שהוא אז אפשר להשבית לשעה. וחברי המל"ג מבינים שזה צריך להגיע לדיון.

גם אם נכתוב גילוי דעת, הוא יעבור אישור בוועד ובנשיאות.

אופיר נפתלי: חשוב רק שלא תתנו לנו לשמוע דברים מהתקשורת.

ענבר הוכברג: אני מבינה שיש חוסר בהירות לגבי הניסוח של כתב ההצבעה אז אני חוזרת על הנוסח ומחדדת, הפעולות האפשריות שכתובות בכתב ההצבעה הן אופציות, אפשרויות כלליות שיעמדו לרשותנו במידה ונבחר לעשות צעדים אקטיביים אם אכן הדו"ח של כשר יעבור כפי שהוא ובמתכונתו הנוכחית.

רם שפע: אם אין עוד הערות או שאלות, נעבור להצבעה.

אוניברסיטת תל אביב: בעד

האוניברסיטה העברית: בעד

אוניברסיטת בן גוריון: בעד

אוניברסיטת בר אילן: נגד

אוניברסיטת אריאל: בעד

הקריה האקדמית אונו: בעד

המרכז הבינתחומי: בעד

מכללת ספיר: בעד

מכללת לוינסקי: בעד

מכון לב: בעד

האקדמית תל אביב יפו: בעד

מכללת שנקר: בעד

מכללת פרס: בעד

מכללת גליל מערבי: בעד

מכללת דוד ילין: בעד

מכללת קיי: בעד

יו"ר התאחדות הסטודנטים בישראל: בעד
סיו"ר התאחדות הסטודנטים בישראל: בעד
מכללת אפקה: בעד- כתב הצבעה
מכללת בית ברל: בעד- כתב הצבעה
סמינר הקיבוצים: בעד- כתב הצבעה
המרכז ללימודים אקדמיים: בעד- כתב הצבעה
בצלאל: בעד- כתב הצבעה
האקדמיה למוסיקה ומחול: בעד- כתב הצבעה
מכללת רמת גן: בעד- כתב הצבעה
מכללת תל חי: בעד- כתב הצבעה
מכללת אחווה: בעד- כתב הצבעה
מכללת הדסה: נגד
מכללת אשקלון: נגד- כתב הצבעה
מכללת נתניה: נגד- כתב הצבעה
האוניברסיטה הפתוחה: נגד- כתב הצבעה
ההצבעה אושרה ברוב קולות.

הלל: חשוב לי להגיד לפרוטוקול שגם איליה וגם אילון ואחרים שהצביעו הצביעו בלי להתייחס למה שנאמר פה. מה שנאמר כאן לפני 10 דקות שונה ממה שהם הסיקו. אם הדו"ח כמו שהוא עובר למל"ג אנחנו נותנים מנדט איך אתם בוחרים כנגד הדו"ח הזה כמו שהוא. שיניתי את הדעה שלי מעכשיו לעכשיו בגלל מה שדיברו פה.

רם שפע: מסכם, אושר לעסוק בנושא ולהביא לנשיאות את המשך הצעדים האופרטיביים.